

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A prágai alma.

Az idén az alma 12—14 koronájával kelt mérőnkint. Vették, mint a cukrot, mert nem valami bő termés volt. Így is szép összegecske juthatott Prága és Bazsi községeinek, amelyek ezt a pompás gyümölcsöt termelik.

Míntha a természet maga is gyümölcsstermelésre buzdítaná e községek lakosait! Valóságos istenáldása rejlik földjükben. Csak hogy ezt az áldást ki kellene ám amúgy istenigazában aknázni is.

Manapság bizony nem aknázzák ki. Ott hever a termőföldben. Mert ami gyümölcsöt termelnek, bizony az édes kevés ahhoz képest, mint amennyit produkálhatnának földjükből.

E községeknek, hozzájuk számítva, Csehít és Szántót is, annyi nemes gyümölcsöt kellene termelniük, hogy vagonszámra küldhetnék a sümegei vasúti állomásra tovább. Most meg néhány szekérrel, kosárral hozzák Sümege, annyi az egész.

Kár, hogy azt a természetadta tőkét ki nem aknázzák, mint ahogyan kiaknázzák már hazánk nem egy vidékén. A moson- és sopronmegyei földműves tehervonatokkal küldi ki a cseresnyét

és meggyet. Persze, szántóföldjének vége, sőt a barázdák is ilyen fákkal vannak beültetve. Mikor figyelmeztették, hogy a fa alatt nem érik meg a gabnája, így telelt:

— Nem baj. Jóval többet kapok a fák gyümölcséért, mint a veszendőbe ment gabonáért.

Kecske-mét, Nagykörös, Cegléd, Csongrád, Dorozsma, Nagybánya, Eger, Gönc stb. a világgiacon hódították meg gyümölcsükkel. Hasonlóképp Mármaros vármegye, amely 1,800.000 koronát kapott egy évben almáért.

Világpiaci cikké válhatnék a prágai renet alma is. Hercegeknek, királyoknak való fölséges gyümölcs ez. Kapva kapva érte minden náción: német, francia, angol. Csak hogy kettőben a hiba! Nem tenyésztek nagy mennyiségben ezt a nemes gyümölcsöt. Ott minden talpalatnyi helyet almafával kellene betelepíteni. Másodszor meg kellene tanulnia a népnek, miként kell a gyümölcsfát okszerűen tenyészteni: akként metszeni, nevelni, hogy a termést majd minden évben meg is hozza.

Bizony százszorosan, ezerszeresen kifizetődnek, ha néhány községbeli gazdát akár községi pénz támogatásával elküldene a község Keszthelyre vagy máshovagyümölcsstermésztőtanfolyamra.

Ezek azután megtaníthatnák a többi gazdát is az okszerű gyümölcsstermésztésre.

Áldás származnék ebből a népre, anyagi és erkölcsi javak fakadnának azokról a virágba borult, mosolygó gyümölcsökkel megrakott fákról az egész községre.

Prágáról, Bazziról irván, irunk Sümegeiről is. Tisztelettel mondván, jobban ránk fér, mint ama községekre. Mert Sümege meg éppen nincs gyümölcsstermelés. Ami van, nem mondhatjuk annak. Oka talán az a téves hit, hogy Sümege nem való gyümölcsnek. Való! Tessék megpróbálni! Cseresnye, meggy, kajszin, barack, mandula, dió (mind értékes és sokféleképpen felhasználható gyümölcs) bizony jól diszlik a sümegei földben is. Ezeket a fajtákat kell tehát fölkarolni. Nem kell olyan kocsit után szaladni, amelyik föl nem vesz. Olyan fajtát kell tehát tenyészteni, amelyik a talajnak megfelel. Nem neki való talajban, a fa ha eltengődik is, nem produkál számottevő gyümölcsöt s az eredmény? — A haszontalan fáradság miatt való elkedvetlenedés.

Istenáldotta föld a magyar föld. Háromszor annyi ember jólétben élhetne rajta. De hát a népe ne legyen élhe-

Tudom én . . .

Tudom én, hogy minden szívnek
Nyílik egyszer virága,
Tudom én, hogy sok szép lánynak
Van szerető babája.
Talán egyszer majd engem is
Megszeretsz te szép leány,
Akkor nyíló szerelmeddel
Te leszel az én babám.

Azután majd mit is teszünk, —
A jó Isten tudja csak,
Talán forrón ölelkezünk,
Csóktól lángol az ajak,
De azt tudom, azt az egyet,
Hogy a nap is ránk nevet,
Ha megtudja, hogy a szívünk
Mily boldog, mily hön szeret.

Minke Béla.

Elfáradt.

Elfáradt a lelkem hasztalan küzdésbe,
S a kitalált célom, oh be messze még!
Valahol a sötét, ködös éjszakában
Mint kicsike, halvány csillagocská ég.

Látom a fényugárt . . . Elérem-e vajjon?
Vagy összeroskadok utam közepén?
Vagy eltűnik a fény s cél nélkül bolyongva
Sötét éjszakában ott pusztulok én? . . .

Elfog a kételkedés. Ólomnehézséggel
Ráül a lelkemre, mint lidércnyomás.
Csak vonszalom magam, fáradtan, csüggedten,
Még int messziről a halvány csillogás . . .

S mégis el kell érnem! Fáradt bár a lelkem,
Nyomasztan sötét, bús az éjszaka . . .
Oh de ennek a zord, zivataros éjnek
Leszen még ragyogó, fényes — hajnala!

Németh Bözse.

Megtört szív.

Valahonnan messziről került ide a faluból
a nagyvárosba, a kis uccába. Nem volt senki-
kije, semmije, csak egy kicsi hivatala. Csön-
desen, magányosan élt arasznyi szobájában
a húsz éves fiú, olyan csöndesen, hogy szinte
szomorúan. Sokszor láttam ablakában ülni,
amint elhallgatta olykor órákig a kert fái-
susogását. Észrevettem, amint szeme elkanal-
dozik fönn a magasban, a szellő hajtotta
ezüstös báránnyelűk játékán, a gondolatai
is messze járnak, eltévednek valahová, ahová
ez a fiú epedve vágyakozhatik.

Egyszer azután, a szomszédság révén meg-
ismerkedtem vele.

— Sohár Ferenc hivatalnok vagyok, szólt.
De nem leszek már sokáig — tette hozzá
jelentős kémozdulattal. Nincs kedvem már
ehhez, valami más leszek . . .

Kíváncsi voltam, mire készül, érdekelt a
korán szomorokodásra szánt ember. A szo-
bájában aztán láttam is, hogy bizonyos olyas-

mivel foglalkozik, ami nem a könyvelés és
a számfejtés tudományának gyarapítására
szolgál. Költemények, regények, de főleg
szindarabok kötetének tömege hevert az
asztalon. A suttogó fákön kívül a könyvtö-
meg volt az ő társasága. A lakásán és a
hivatalán kívül csak egyetlen helyre járt s ez
a színház volt. Főleg az egyik operetszín-
házak volt gyakori látogatója. Az arra való
pénzt pedig a szájától spórolta el a szegény
fiú. Gyakran voltunk együtt, iparkodtam a
bensőjébe látni. Nem bírtam, pedig egész
lényem, magatartásom elárulta, hogy van a szí-
vében valami vágy, amely nagyon boldoggá,
vagy nagyon boldogtalanná tudná tenni. Egy-
szer együtt voltunk a színházban. Ha jól
tudom, Lillit adták.

Sohár Ferenc az egész előadás alatt álma-
dozva ült a helyén. Amikor a függöny utol-
jára lehullott, észrevettem, miképpen fojt el
egy fájdalmas sóhajtást.

Kivételesen nagyot sétáltunk előadás után.
Egy kerülővel megint oda jutottunk a szín-
házhoz, amelynek kapui zárva, ablakai söté-
tétek voltak. A busongó fiú megállt.

— Nézd az épületet — szólt. — Feketén,
némán marad előtünk, pedig mi szép, szí-
nes volt. Most hideg, hangtalan és sötét,
olyan, mint egy hatalmas koporsó. Valóban
tömrdek éves álom, boldogságról szólt álom
temetője. Most siri csöndesség, gyászos, kiet-
len feketeség honol ott belül. A ragyogó
lángok kialudtak, a dalok elhangzottak, üres
minden. De az elhangzott nézőtérén, a tá-
tongó színpadon, a páholyok mélyében, a
kulisszák festett lombjai között sok keserves

tetlen, hanem életrevaló. Használja ki azt a nagy erőt, amelyet a jó Isten földjébe rejtett. Használja ki főként az intenzív gazdálkodás felkarolásával. Akkor az a föld megmutatja, téged ember hogy szeret, adván újra kenyeret. Ennek a gazdálkodásnak egyik fontos ága pedig a gyümölcsstermelés.

Tanulja meg tehát a magyar ember az okszerű gyümölcsstermelést és ültessen fákat.

A boradóról.

Szőlőmivelésünk, mely még alig heverte ki azt a rázkódtatást, amit a filloxeravész zuditott rá, újból válság előtt áll. De míg a filloxera által okozott veszedelem hatása csak fokozatosan egy évtizednél hosszabb idő alatt nyilvánult az egész országban és közben már annak leküzdésére szolgáló eszközök is rendelkezésünkre állottak, addig a mostani válság összeroppanással fenyegeti egyszerre egész szőlőtermelésünket. Értve alatta az értékesítés nehézségeinek nyomán járó *tulprodukciónak veszedelmét*.

Tultermelésről beszélni akkor, midőn a szőlővel beültetett terület ma még mindig körülbelül egy negyedével kisebb mint 20 év előtt és mikor ma, bár az újonnan telepített szőlők nagyobb termékenységteliek, még mindig csak felét termeljük annak a bormennyiségnek, mit a régi időben, pedig azóta az ország lakossága is legalább 15%-kal szaporodott, első pillanatra visszának tetszik, de a valóságnak megfelel.

Hazánknak borfogyasztása az utolsó évtizedekben olyan ijesztő mértékben csökkent, hogy ma az összes európai bortermelő államok közt (az egy Németország kivételével) a mi hazánkban van a legalacsonyabb átlagos borfogyasztás.

Ezért áldoztak szőlőtermelőink emberfeletti munkát szőlők felújítására, ezért fektettek bele félmilliórdnál nagyobb összeget — nagyobbára nem is saját készpénzüket, hanem kölcsönvett tőkét — szőlőikbe, azért fáradtak, küzdöttek, tanultak egy évtizeden át, hogy végre ez legyen az igyekezet pozitív eredménye? De ezért áldozott a földművelésügyi kormány is 15 év alatt 17 millió koronát szőlőink felújítására, hogy azon nagy

áldozatkészségének ez legyen a gyümölcse?

Már pedig a dolog úgy áll, hogy a holdak tizezerjéi, melyek az utolsó 3-4 évben lettek telepítve, még nem termőképeseek, amellelt a felújítási buzgalom számos hegyvidéken, de főleg az Alföldön még nem szállott alá, úgy hogy minden valószínűség szerint 5-6 év múlva jó esztendőben a mostani bornak kétszerese fog teremni. Mitevők leszünk akkor borainkkal és mily áron leszünk lénytelenek akkor termésünket vesztegetni?

A kivétel fokozásában nem bizakodhatunk. A vámkülföldön a francia, olasz és spanyol olcsó tömegborokkal árban soha sem tudunk versenyezni. Az Ausztriába való kivétel fokozására sincs kilátásunk, sőt örülnünk kell, ha ezt a piacot továbbra is a mai mértékben megtarthatjuk.

Ha nem sikerül *belföldi borfogyasztásunkat lényegesen felemelni*, úgy az évről-évre szaporodó bortermések mellett még akkor sem lesz szőlőgazdaságunk hasznosítható, ha sikerül végre új bortörvény megalkotása által a borhamisítást is jelentősen korlátoznunk.

A bor ós idők óta *nemzeti italunk*. És nincs még egy terméke hazánknak, melynek a világversenyben már a régi időben oly hirnevet tudunk volna szerezni, mint épen a bornak. A mellett a szőlőmivelés egyik legfontosabb *közzgazdasági águnk*. A magyar szőlőben fekvő érték a legalacsonyabb számítás szerint is az egy milliárd korona értékét meghaladja, míg a jelen alacsony évi termékek értéke is 120-150 millió K közt ingadozik.

Nincs még egy mezőgazdasági termény a gabonaféléken kívül, mely annyi *évi napszámot* igényelne, mint épen a szőlő. Egy kat. hold rendes évi megmunkálása körülbelül 80 napszámot követel, tehát a 503.000 kat. hold évenként több mint 40 millió napszámot emészti fel.

A szőlőbirtokosok számát együttesen 430.000-re tette az 1895-i mezőgazdasági statisztika, ezek családtagjaikkal és a borvidékeken lakó napszámokkal együtt, kiknek az év hat hónapjában a szőlő mívelése a legfőbb kereseti forrásuk, hozzászámítva a vendéglősök és borkereskedők, a kádárok, egyéb kisiparosok újabb tízezeit, akiknek megélhetése szintén a borral szoros összefüggésben áll, bátran mondhatjuk, hogy összesen legalább 2-2 $\frac{1}{2}$ millió ember, tehát a lakosságnak 10-12%-a van a szőlőmivelés fellendülésénél vagy pusztulásánál közelről érdekelve.

De ha ettől eltekintünk is, társadalmi, kulturális és morális szempontok szólaak amellelt, hogy borfogyasztásunk lehetőleg emeltessek. A bor a *legégszégesebb szesz ital*. Egészségesebb, mint a sör, mely lustit és puffaszt és sokkal egészségesebb, mint a *pálinka*, mely a fogyasztás arányai szerint gyorsabban vagy lassabban ölő mérég. Míg a mértékletes borfogyasztás az egészséges ember erőit fejleszti, a betegeknek és lábadozóknak gyógyszerül szolgál, az öregeknek életkedvet ad, addig a pálinka — bár pillanatnyilag talán, az izgatás folytán — ad is erőt, de a munkakedvet mindenesetre aláássa, az erőket csökkenti, a szellemi képességet megöli, a családi békét feldulja, az embereket bűnre csábítja, elzüllesztzi, a jövő generációt nyomorékká teszi.

Már pedig nálunk a borfogyasztás rovására a *pálinkafogyasztás oltott ijesztő mértékét* s így az állam fejlődésének, a lakosság egészségének legfőbb érdeke, hogy ez az arány mielőbb a borfogyasztás javára bilentessék.

Az elmondottak után világos, hogy az államnak elsőrendű érdeke szőlőtermelésünk fennmaradása és fejlesztése, ami csak a *borfogyasztás emelkedése* útján lesz elérhető. Ennek folytán az államnak mindent el kell követnie arra nézve, hogy ez minden tekintetben előmozdítottassék, még hogy ha áldozatokkal járna is annak keresztülvitele. Mint legközelebb fekvő követelmények lépnek azért előtérbe a *boritaladó leszállítása, a házi fogyasztás adómentesítése és a pálinkaadó felemelése*.

A jelenleg érvényben levő boritaladó bénítólag hat a belforgalomra úgy magasságánál, mint behajtásának módjánál fogva. A fogyasztás az országban igen alacsonyra csökkent az utolsó időben és a kereslet hiánya erős nyomást gyakorol az árakra. Csakhogy így is az árak, — bár a termelő alig kap valamit az ő boráért, a fogyasztó számára még mindig magasabbak, semhogy ebből kifolyólag lehetne a borivás fellendülésére számítani.

Az ár szabad képződését nagyban akadályozza a magas fogyasztási adó, mely mint ék verődik a termelő és fogyasztó közé és így lehetetlenné teszi, hogy a fogyasztó tényleg oly áron kaphasson bort, mely a kereslet nagyobbodását idézhetné elő. De azon csekély forgalom mellett, mely ma borban van, a közvetítői hasznot is kénytelenek a kereskedők, a vendéglősök stb. az egységénél igen magasra tartani, míg megnagyobbodott

fájdalomszülte sóhaj bujdosik fönn a magasan s a csillár kialudt lámpái között összelelekezik egy-egy titkon ejtett könnyecsepp tűnő párájával. Olykor ha innen távozom, bármily vidáman daloltak, kacagtak is, én úgy éreztem, mintha temetés lett volna. A ravatalt nem látta senki, ott volt valakinek a szívében.

Sohár elhallgatott, én pedig mindegyre jobban megilletődve néztem őt, amíg beszélt. Szemében mérhetetlen fájdalom kifejezése látszott. Halkan szólítottam meg, hogy jöjjön haza.

— Megyek . . . suttogta csöndesen intgetve fejét a sötét épület felé. Amikor hazajöttünk, a platánok alatt kezemet megszorítva bágyadt mosollyal mondá:

— Bolondokat beszéltem, de ne haragudj érte — szólta. Ezzel elváltunk.

Három hétig nem láttam. Egyszer aztán, amikor hazajöttem, az egész háznép sirt. Szobaaszonyom pedig elmondta, hogy siessék a Rókusba, Sohár Feri meglötte magát. Amikor odaértem, még élt, az orvos mondta, hogy velem akart utoljára még beszélni, siessék, mert nem sok idő van már. Amint odaléptem az ágyhoz, Sohár Feri odavont

magához és könnyörgő hangon elmondta a maga tragédiáját.

— Senki sem tudja, miért öltem meg magamat. Noked elmondom. A szívem szakadt meg. Szerettem egy leányt, színésznőt, te sejtethed, hogy kit. Két éve már minden gondolatom az övé volt. A legnagyobb nélkülözések és lemondások árán mentem a színházba, hogy beszélhessek vele. Erre legjobb módnak gondoltam, hogy virágot nyújtassak föl neki, mint mások is teszik. Egy félévi nyomorgás után összehoztam az árárt. A szép bokrétára ráakasztottam a névjegyet és így adták föl neki a zenekarból. Fölvonás után pedig siettem föl a színpadra, hogy bemutatkozzam neki. Az öltözője előtt, amelybe épp akkor hordták be a virágot, köztük az én bokrétámat is, sok ember állott, én meg megálltam távolabb, én sem tudtam közelebb jutni hozzá. A körülállók üdvözölték, bókoltak neki és egy szál virágot kértek.

— Mindjárt, mindjárt — mondá ő. — De meg kell néznem, hogy melyikből adhatok.

Sorra vette a bokrétát. Az is, ez is becses volt neki; az egyiket egy herceg adta, a másikat egy gróf, a harmadikat egy ban-

kár. Mind ismerte őket, hát megakartá becsülni a virágjukat. Végre az én bokrétám került a kezébe. Elolvasta a névjegyet: Sohár Ferenc.

— Nem is ismerem — szólta. Ebből adok.

S akkor ott a szemem láttára, vadállatok módjára szaggatták szét az én édes bokrétánat idegenek. Neki magának egy szál sem jutott belőle; mert ami megmaradt, azt a földre dobták, a szemét közé. Ez a jelenet mindent megmagyarázott nekem. Meg tudtam ebből, megértettem, hogy ami rám várhat, az csak boldogtalanság. Fölismertem az én nevetséges, örült voltomat. De nem éreztem magamat elég erősnek, hogy a lemondás kinjárt egy egész életen keresztül hordozzam. Ezért tettem, amit tettem. Lehet, hogy bolond voltam s ezzel már nem törődöm. Így lásd, most szépen meghalok, az ő nevével az ajkamon. Hallom az ő dalát: Oh, mily bohó valék . . .

A szegény fiú hátrahanyatlott a kórházi ágyon, meghalt.

Nemeskéri Kiss József.

Reggelizés előtt fel pohár

Schmidthauer-féle radio-actív

Igmándi keserűvíz

az elrontott gyomrot 2-3 óra

alatt teljesen rendbe hozza.

Használata valódi áldás gyomorbetegségeknél és székszorulásban szenvedőknek.

Csodálatos gyógyerejét az igmándi víz rádium tartalmának köszöni, amely tudományos alapon egyedül ezen forrásban lett felfedezve, miért is bevásárlásnál össze nem tévesztendő a közönséges keserűvizekkel. Főszéküldés a forrástulajdonos: Schmidthauer Lajos gyógyszerésznél Komáromban. Kapható: Sümegen Darnay Kálmán kereskedésében és minden jobb gyógyszerüzletben és minden jobb gyógyszerüzletben. Kis üveg 30 f, nagy üveg 50 f. — Az egyedüli természetes keserűvíz, mely kis üvegben is kapható.

forgalomnál az is tetemesen volna lezállítható. Azért tartjuk mi kétségtelennek, hogy a boritaladó csökkenésével a borkereslet csakhamar ismét rendes kerékvágásba jutna és a borárok a fogyasztó számára nemcsak annyival szállnának alá, mint amennyivel az adó csökkentené, hanem jóval többel.

De az adó a jelenlegi borárokhoz arányítva oly magas, hogy szinte prohibítív jellegűnek mondható. Ily magas adóval, helyes közgazdasági felfogás szerint csak oly tárgyakat szabad sújtani, mely vagy kifejezetten luxus cikk és csak a leggazdagabb közönség keresletét képezi vagy olyant, melynek forgalmát az állam mindenképpen megakadályozni akarja.

A legalacsonyabb borárok, melyeket a múlt évben fizettek, 10—12 korona közt ingadoztak, vagyis az adó (11—13 K) ennek *alterum tantum*-ja volt. Amennyit a termelő kapott keservesen előállított termékért, ugyanannyi adót is szedett róla az állam. De hát ez szerencsére ma még kivétel. Vegyük azonban a bor nagy tömegét. Ennek értékét sem tehetjük magasabbra 22—25 K-nál hi-kint, ezt viszonyítva az adóhoz, kiderül, hogy jelenleg a borok túlnyomó többségénél az állam csak boritaladó címen 50—70%-kal megdrágítja azt az italt, mely hivatva volna millióknak rendes fogyasztásul szolgálni.

Ily nyomasztó adó példátlan a maga nemében.

(Folyt. köv.)

Ünnep után.

Közönségünk hazafiai lángolással ünnepli nagyjainkat és tőle telhetően kifejezi hódolatát és lerózza háláját a nemzet halhatatlan fiai iránt. Így ünnepelte legutóbb az októberi vértanúkat s a hazatért nagy bujdosókat. Az ünneplésre azonban néhány apróbb megjegyzésünk van. A jövőre való okulásul megírjuk.

A Kossuth uccának intelligens lakosai között is akad, aki nem tüzi ki a nemzeti lobogót. Azt kell hinnünk, sajnálja azt a 4—5 koronát, amibe a zászló kerül. Holott azok a nagyok vértüket, életüket, mindenüket áldozták a hazáért és — a mai nemzedékért.

Mi pedig sajnáljuk annak a zászlónak az árát tiszteletüktől és emléküktől.

Sokan meg az ünnep után napokon keresztül kint hagyják a zászlót. Olyan dolog ez, mintha szalon ruhában fognának bele a napi munkába. Közönységessé teszik így a zászlót és hétköznapivá az ünnepet.

Feledékenység az egész, amelyen egy kis figyelemmel segíteni lehet.

A templomban és a világi ünnepeken közönségünk nem éneklé a *Himnusz*-t. Ráhagyja a gyerekekre. Holott édes mindnyájunknak össze kellene fognunk ebben a könyörgő fohászban. Nemcsak érzelemben, énekben is.

Sokan meg már a kezdő hangoknál elhagyják a templomot. Nincs türelmük, hogy bevárják a végét.

Ugy látom, intelligens emberek, asszony-emberek sem tudják, hogy a magyar nemzeti szín: *piros, fehér, zöld*. Nem: *zöld, fehér, piros*. Sokan

fordítva kötik a lányok hajába a bokrétát s tüzik a fiúk kabátjára a csokrot. Zászlót is láttunk, amelyiken a lándzsánál volt a zöld sáv, tehát fordítva.

Vannak, akik ünnepre járnak köznapin ruhában. Ha más nem volna! De hát van! Ez szemet szúr s rontja az ünnep képét. Ruha tisztesség. Adjuk meg ezt a tisztességet az ünnepnek is.

Bárd.

H I R E K.

— **A Rákóczi ünnep.** Örök pihenőre tértek a nagy Rákócziak és bujdosó társainak hamvai. A nemzet ragyogó pompával kísérte őket végső nyugvó helyükre. A kegyeletnek, hálának és hódolatnak megnyilvánulásában résztvett az egész ország, ennek minden zuga. Sümegen már okt. 27-én, amely napon a szent hamvak Orsovára érkeztek, kitűzték a nemzeti lobogókat s ott lengedeztek, míg az utolsó zsolozsma is el nem hangzott ott fenn a Kárpátokban, Késmárkon, Thökölynek, a kuruc fejedelemben sirbátételénél. Október 29-én a plébánia-templomban *Németh* János tartott rekviemet az elhunyt hősköért. Ezen az összes hivatalok, iskolák, egyesületek s szépszámú közönség vett részt. A helybeli összes iskolák Rákóczi ünnepet tartottak. Az inasok iskolája október 28-án ünneplé, ezen *Németh* József tanító méltatta II. Rákóczi Ferencet. Másnap a többi intézet tartotta ünnepét. A realiskolában *Popovics* Miklós, a felső leányiskolában *Cserny* Mariska, az elemi iskolában az egyes osztálytanítók ismertették Rákóczy nemes nagy alakját s a köréje csoportosuló eseményeket. Mindentűt alkalmi versek és hazafias dalok egészítették ki az ünnepet.

— **Kinevezés.** A király *Rutich* Sándor és *Szirmay* Béla zalaegerszi törvényszéki bírót a VII. fiz. osztályba nevezte ki.

— **Nyugalomba.** A pénzügyminiszter november 1-jével *Schmidt* Pál kassai adóhivatali I. oszt. pénztárost saját kérelmére nyugdíjazta. *Schmidt* Pál 35 évet meghaladó ideig szolgált a nehéz pénzügyi pályán, ebből 20 évet mint pénztáros töltött el. *Schmidt* igazi példaképe volt a lelkiismeretes, buzgó, pontos és pedáns rendet tartó tisztviselőnek. Most nyugalomba vonulásakor a pénzügyminiszter teljes elismerését fejezte ki hosszú szolgálatáért. Korábban Sümegen volt 11 évig pénztáros. Ez idő alatt Sümegét és társadalmát annyira megszerette, hogy most itt telepedett meg. Szívvel kívánjuk, hogy a jól megérdemelt nyugalmat teljes erőben és meglegedésben sokáig élvezhesse.

— **Kegyelet.** A sümegi Kaszinó mindenszentek napjának reggelén megkoszorúzza *Kisfaludy* Sándornak, a Kaszinó alapítójának és *Szegedy* Rozáliának szobrát s meggyújtotta egyesített sírjukon a gyászlámpákat. Az állami realiskola növendékei reggel 8 óra után kivonultak tanáraik vezetése alatt a temetőbe s megállva *Kisfaludyék* szobra előtt elénekelték a *Himnusz*-t. Utána *Zombori* Andor tanár tartott lelkes emlékbeszédet, szárnyaló szókkal magasztalta a nagy költőt és hitvesét, *Szegedy* Rózát. Innen a Ramassetter-pár sírjához vonult a menet. Az ifjúság *Bánfi* Áajos vezetésével gyászdalt énekelt, majd *Popovics* Miklós szólott a nagy jövőről, példaképpül állítva őt az ifjúság elé. Mind a két sírra nemzeti színű szalagos koszorút helyezett el a tanuló ifjúság. A Ramassetter sírt megkoszorúzza a felső leányiskola is, kiknek intézetét Ramassetter alapította. Mindenszentek napján egész estig vonult ki a közönség a temetőbe, díszítette ki-kí elhunyt kedvese sírját, koszorúval övezte fejfáját,

síroszlopát, az esti kivilágítást azonban az alkonyat kezdetén támadt eső elmosta s a közönséget a temetőből hazamenesztette.

— **Jegyzők gyűlése.** Évek hossza óta újra életjelt adott a sümegi járás jegyzői egyesülete. Október 29-én Sümegen a városháza tanácstermében gyűltek egybe, ahol *Malomsoky* János sümegi jegyző üdvözölte szívesen kartársait s jelentette, hogy elfoglaltságuk miatt *Lohonyai Elek* mihályfai és *Schreimer* Dénes csabrendeki jegyző a gyűlésen meg nem jelenhettek. *Schreimer* Dénes elnöki tisztéről lemondott s a tisztikar mandátuma lejárt. Erre elnökké *Malomsoky* Jánost, jegyzővé *Mikolajtsik* Lászlót, pénztárossá *Linter* Gyulát, a választmány tagjaivá *Ley* Jánost, *Zabó* Ferencet és *Rohrer* Jánost választották meg. Miután elnök a bizalmat megköszönte, a sümegi járás főszolgabírójának rendeletét tárgyalták, mely a mezőrendőri törvény revíziójára vonatkozik. A szűkebb javaslatok előterjesztésére *Lohonyai* Elek, *Schreimer* Dénes és *Zabó* Ferenc tagokból álló bizottságot kérte meg a gyűlés. Az elnök indítványára *Sólyomi* Tivadar főszolgabíró és *Karácsony* Kálmán szolgabíró tiszteletbeli tagokká választották. Elhatározta a közgyűlés, hogy *Zalamihályfa* érdemes jegyzőjének, *Lohonyai* Eleknek 25 éves jegyzői működését megünnepeli. *Szücs* Lajos sümegi, *Mikolajtsik* László mihályfai és *Tubl* József csabrendeki jegyzőket az egyesület rendes tagjai sorába fölvette a gyűlés. Az évi tagdíjat 2 koronában állapította meg a gyűlés. *Malomsoky* János volt pénztárosnak számadása rendben volt, a gyűlés a fölmentést megadta. A jövő évi bevételt 24, a kiadást 10 koronában állapították meg. A jövő gyűlést *Zalamihályfán* tartják. Végül az elnök annak a reménynek adva kifejezést, hogy az egyesület a közönség és a jegyzői kar érdekében áldásos működést fog kifejteni, az érdeklődést megköszönte s a gyűlést eloszlatta.

— **Köszönet.** A József kir. herceg szanatórium sümegi fiókjának nyújtott adományok: Halottak napján gyűjtés a temetőben 64 K 54 f., *Rottler* Rezső gyűjtése 10 K 10 f., *Hetyey* Károly 5 K, *Hetyey* [Endre 3 K, összesen 82 K 64 f. Szívvel köszöni a fiók nevében *Epstein* Vilmosné elnök, *Ereki* Istvánné pénztáros.

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelmi miniszter a Ganz-féle villamossági részvénytársaságnak a Keszthelyvárosi fürdőparktól kiindulólag Hévizig vezetendő keskenyvágányu villamos vasutára az előmunkálati engedélyt egy évre megadta. — Keszthely uccáinak villamos világítása meg talán e hó folyamán megkezdődik. Ez megteremti ime, a villamos vasutat is. A jövő évi július 1-jével már forgalomba is kerül. Ezzel modern közlekedést nyer Keszthely és Héviz s az ósdi alkalmatlan omnibusz közlekedés végre megszűnik. E villamossal Keszthely és Héviz föllendülése ismét sokat nyer.

— **Telegráf Sümeg és Csabrendek között.** Sümeg és Csabrendek között meglesz a telegráf. Október hó 29-én volt a közigazgatási bejárás. A pénzügyigazgatóság képviselőjében *Dénes* Iván főtiszt jelent meg, *Árvay* Lajos alispánt *Karácsony* Kálmán sümegi szolgabíró, az államépítészeti hivatal *Puskás* Kálmán mérnök képviselte. *Wlassics* Jenő csabrendeki postamester és Csabrendek elüljárósága szintén résztvett a bejáráson. A telegráfot nyomban elkészítették, de a forgalomnak hivatalosan még nem vették át.

— **Az útmesterségek új beosztása.** Zalavármegyében a sümegi és tapolcai útmesteri állásokat egyesítették *Horváth* János sümegi útmester vezetésével. A nagykanizsai kerületet a keszthelyibe osztották be, vezetője *Németh* József volt tapolcai útmester. A zalalövői a muraszerdahelyivel egyesítették, vezetője *Tanay* József volt zalalövői útmester. *Lacin* Viktor nagykanizsai útmestert a megyei középontba osztották be. *Szücs* Lajos muraszerdahelyi *Zsarnócára* (Bárs m.), *Trisznay* Gyula keszthelyi útmestert *Predmérre* (Trencsén m.) helyezték át.

— **Csak egy virágszál.** Esdve kérjük a mi jó közönségünket, rója le a szent vámot, amelyet a szegénysorsu tüdőbetegek

megmentéséért tőle kérnek. Ne dobják el azt a befizetési lapot vagy utalványt, melyet a József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület (Budapest, IX., Lónyay-ucca 47 sz.) a napokban szétküldött és ha valóban csak egy virágszál váltságdíját is, de küldjék el. Azt mondja Mikszáth, hogy még most is siratjuk a mohácsi csatát, ahol 25.000 magyar veszett el és közönnel ölbe tett kézzel síváran nézzük ennek a derék egyesületnek fáradhatatlan tevékenységét, mellyel minden évben annyi magyart tudna megmenteni, ahány a mohácsi csatásokon elvérzett, ha a közönség a halottak napi koszorúiból egy szál virág árát valóban elküldi. Fogja el a sziveket az emberszeretet meleg érzelmé és ha néhány krajcárral is, de áldozunk! Nem szabad a magyarnak pusztulnia! Filléreket vagy koronákat egyforma mélységű hálával fogad a József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület, mely az ország minden tájáról, tehát tőlünk is vesz föl majd gyógyítóházába beteget.

— **Virágszál.** A sümegi bazaltbánya alkalmazottjai letették a virágszálakat a tüdőbetegek gyógyítására. Rottler Rezső gépész gyűjtést indított s ez 10 K 10 fillért juttatott a József kir. herceg szanatóriumára. Az összeget átadtuk Epstein Vilmosnének, az egyesület sümegi fiókja elnökének. Az adakozók névsora: Rottler Rezső 1 K, Mankovits Bernát 70 f, Kiss Ferenc 40 f, Kelemen Ferenc, Kelemen István, Molnár József, Gáll Ferenc, Sziujártó György, Sipos Ferenc, Markó István, Varga Sándor, Csiszár Gyula, Nyers Ferenc, Molnár János, Németh Ferenc, 20—20 f, Kovács Imre, Szilágyi Mihály, Gáll Endre, Kálmán János, Kálmán István, Éri István, Horváth Ferenc, Borsi Mihály, Szabó Lőrinc, Éri József, Éri Sándor, Mester Antal, Mester János, Rénes István, Rédey Kálmán, Sziujártó Pál, Horváth Dana, Horváth István, Jankó István, Horváth Antal, Pethő József, Kovács József, Oszkay Ferenc, Csiszár Ferenc, Mester Sándor, Horváth Vince, Horvát József, Tartó Mihály, Oszkay Kálmán, Fejes János, Tartó József, Mészáros József, Rénes Lajos, Bencsik Ferenc, Tartó István, Csiszár István, Kocsis János, Pámel Emelje, Warga István, Tobak István, Pethő Sándor, Szánthy Mihály, Mojzner József, Somogyi János, Máté Imre, Jankó Lajos, Miskó János, Móri Kálmán, Mihályi János, Statteller János, Lengyel Lajos, Anda István, Gali Mihály, Szücs István, Nyers József, Pál Máikó.

— **Sorozás.** Folyó hó 2-án kezdődött dött Sümegen a sorozás. Rendben, csöndben történik a sorozás. Alig hallani itt-ott egy-egy nótaszót. Súlyomy főszolgabíró érdeme, aki szigorú rendelkezéssel elejét vette a sorozás alkalmával szokásos ordítózásnak és duhajkodásnak.

— **Tapolcai hírek.** Tapolca a tanítók javadalmát 240 koronával emelte. A határozatot 24 szóval 13 ellen hozta meg a képviselőtestületi gyűlés.

Tapolca 1907-iki költségvetése 29.138 K 21 f bevétellel szemben 51.948 K 51 f kiadást, tehát 22.810 K 30 f hiányt tüntet föl. Ezt 36-5%-os pótlékkal fődözik.

Tapolca képviselőtestülete Kovács Vilmos dr. indítványára elhatározta, hogy kaszárnyát kér a város számára. Az eddigi 2 vásárjuk mellé még 2 új vásárt is kérnek. Tapolca tehát mozog előre. Hát mi?

— **Nagykanizsa és Letenye között motoros vasutat terveznek.** A kereskedelemügyi miniszter f. évi szeptember hó 16-án 65666. sz. a kelt rendeletével Pallos Ignác budapesti vállalkozónak a déli vaspálya Nagykanizsa állomásától Kiskanizsa, Szepetnek, Tótszentmárton és Becsehely községek határára át Letenyéig vezetendő szabványos nyomtávú gőz, illetve motoros kemény helyiérdekű vasútvonalra az előmunkálati engedelmet megadta.

— **Hulló falevelek.** Őszi ködtől, őszi szélről erősen hullanak a falevelek. Napról napra vastag réteg fűdi a gyalogjárókat. Amint azután a gyalogjárók beletapossák a lepörgött leveleket, itt-ott egész trágya-

szerű salakká válik. Mert sokan el tudják nézni ezt a taratáságot házuk előtt, el nem sepretek Holott minden nap el kellene sepretni. Mások ugyan összesöprik a leveleket, de aztán ott hagyják kupacokban vagy a gyalogjárón vagy az árokban s várnak a jótékony esőre, amíg elsodorja a levélkupacokat. A csáktornyai elüljáróság elrendelte, hogy naponként el kell söpretni a lehullott falevelest. Ez a rendelkezés elkelne Sümegre is.

— **Vasutak szervezkedése Csáktornyan.** Magyarország vasutas szövetségének csáktornyai kerülete f. hó 28-án alakult meg Csáktornyan nagyszámú vasutas részvételével. Elnök lett Buchwald Ernő, alelnök Russwurm János, titkár Tóth Károly, pénztáros Unterecker József, ellenőr Benczik Károly csáktornyai központi tisztviselők, A kerület Csáktornya állomáson, a csáktornya-ukki s a csáktornya-zágrábi vasútvonalaira terjed ki, körülbelül 600 alkalmazottal. A megalakult kerület az országos szövetségnek ez idő szerint 57-ik kerülete s tagjainak száma eddig 181.

— **Galambposta.** Vidéki megbízások teljesítésére Budapest, Dohány-ucca 16 sz. alatt vállalatot alapított Galamb János ismert fővárosi kereskedő. — A vállalatnak »Galambposta« a neve s az igénytelen tárgyaktól a fényűzési tárgyakig minden kigondolható holmit, különösen magyar gyártmányt, szerez be megbízóinak. — Jutaléka csupán azon pénzüri engedmény, amelyet az eladótól von le magának. — Elképzelhető, mily előnyöket nyújthat megrendelőinek, amikor mindent csakis kereskedő által elérhető árbán számít. — E hézagpótló és életrevaló szolid vállalatot ajánljuk olvasóink figyelmébe. — Prospektust a »Galambposta« ki-vánatra küld.

— **Magy. kir. szab. osztályorsjáték.** Az osztályorsjátékban mindinkább élénkebb és élénkebbé váló kereslet a magy. kir. szab. osztályorsjáték igazgatóságát tudvalevőleg arra készítette, hogy a sorsjegyek számát a lefolyt XVIII. sorsjátékban 15.000-el szaporítsa és ennek megfelelően a nyeremények eddigi összegét 1.998.000 koronával emelje. A most kezdődő XIX. sorsjáték tervezete ugyanaz marad, amennyiben ismét 125.000 darab sorsjegy kerül kibocsátásra, melyre összesen 16.457.000 korona nyeremény esik. Tény az, hogy a világ egyetlen sorsjátéka sem bír csak megközelítőleg is ily kedvező játéktérrel, miáltal a sorsjegyek nemcsak nálunk, de a távol idegenben is nagy kedveltségnek örvendenek. A most lefolyt sorsjáték záróhuzása a nyereményesélyek nagyszerűségét fényesen bebizonyította, amennyiben a 82786. számú sorsjegy, melyre a 100.000 koronás utolsó főnyeremény esett, kapta a 600.000 koronás jutalomdíjat is, így tehát ezen sorsjegy 700.000 koronát nyert, a legnagyobb főnyereményt, melyet valaha osztályorsjátékban kifizettek.

— **Az iskolai ifjúság reggelije.** Amennyire ismeretes és tudományosan be van bizonyítva, hogy a gyarmatkávé rendszeres élvezete, tartam és egyéniség szerint káros következményeket, mint magasfokú idegességet, gyomorbaít, bémulást és szívshűdést von maga után, ép oly kevésbé képes megválni a modern, izgató élvezetek után hajhászó ember ettől a mindennapi szokássá vált élvezet italtól. Ép úgy van vele, mint a dohányzó, vagy iszákos ember a folyton ingerlő méreghatással. De miben látjuk szükségét annak, hogy már ifjúságunkat is erre a méreghatásra szoktassuk? Miután az iskola már úgys megerőlteti, felizgatja, gyakran túlterheli a gyermekeket legalább minden egyéb izgatószertől meg kellene óvni őket. Amint nem szabad a gyermeknek szeszes italt nyújtani, ép oly kevésbé kellene nekik a felizgató gyarmatkávé adni, mely gyakran későbbi betegségek csirait veti el. Az okot aztán rendszerint másnak tulajdonítjuk. De mit ajánlhatunk pótlásul az annyira hátrányos gyarmatkávé helyébe? Hosszú évi tapasztalat után a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé minden tekintetben kellemesen gerjesztő, tápláló és vérképző reggeli italnak bizonyult; a külön elkészítésével járó fáradságot bőven jutalmazza a gyermek üde, egészséges színe, eltekintve attól, hogy ezáltal minden családban lényeges megtakarítás elérhető. Természetesen szigorúan ügyelendő arra, hogy csakis a valódi Kathreiner használtassék az eredeti zárt csomagokban, melyeken mint védjegy Kneipp páter arcképe látható. Egyedül csak ez bírja a kellemes kávézamatot, jóízű és kiadós a használatban.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Nyílt-tér.

E rovathat közölkéért nem felelős a szerkesztő.

Fogműterem.

Tapolcán minden hó 20-tól 27-ig.

WELLNER GYULA

veszprémi fogász fiók-mütermé

Tapolca, Eibesütz szálloda.

Készít minden a modern fogászat körébe vágó műveleteket, jótállással. Szájpadlás nélküli műfogak.

**Szükségeiteinket a következő Kereskedőknél és iparosoknál zse-
rezzükbe:**

BAZSÓ SÁNDOR és FIA kovács és kocsigyártók. Árpád-u.

BERETZKY GYULA fűszer-, liszt- és üvegáru-kereskedése.

BÓDIS IGNÁC épület- és butorasztalos. Széchenyi-u.

BÖHM PAL divatáru-kereskedő, vászongyári raktár.

DARNAY KÁLMÁN vas- és fűszerkereskedő. Gazdasági gépek raktára. Régiségtár.
FEJES LAJOS, hentes és kocsmáros. Árpád-u. 156. sz.

FISCHER MÓR ecetszesz-, konyak- és likörgyáros, pálinkanagykereskedő. Mosó-u.

GRÓF TIVADAR órá- és aranyműves. Kossuth-Lajos-u.

GRÜNFELD J. férfi és angol női szabó, nagy választéku szövetraktár.

HORVÁTH LAJOS borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca.

HULLAY LAJOS építőmester. Árpád-ucca 454. sz.

HERCZIG BALINT épület- és butorasztalos, sirkoszoru, érc- és fakoporsó dús választékban. Városháza-ucca 593. sz.

JANKÓ ÁRPÁD úri és női cipők. Márkus-féle Áruház mellett.

JOÓS ANTAL borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca, Epstein-ház.

KELL JENO bérkocsitulajdonos és borügynök. Mihályfai-ucca 82. sz.

KLAFFL LAJOS épület- és butorasztalos, Temetkezési vállalkozó. Nagy koporsó-rakt.

KLEIN MÓR pék üzlete. Hazai sörök raktára.

KOHN TESTVÉREK vaskereskedése, gépraktár. Kossuth Lajos-ucca.

KOVÁCS ZSIGMOND borbély és fodrász.
KOVÁCS VILMOS vegyeskereskedő és kocsmáros. Mihályfai-ucca.

KORBÉLY FERENC sütő üzlete. Árpád-ucca 287. sz.

MAUTHNER SAMU vegyeskereskedő. Keszthelyi-ucca.

MÁRKUS SALAMON FIA áruháza. Kossuth Lajos-ucca.

MESTERHÁZY SÁNDOR vendéglős a Kisfaludy-szálló tulajdonosa.

MÉSZÁROS SÁNDOR hentes. Kossuth Lajos-ucca.

NOVÁK SÁNDOR mézeskalácsos és a cseri henger-műmalom liszteladása. Deák Ferenc-ucca 112. sz.

ORBÁN ISTVÁN kávéháza. Kossuth-ucca

PAULINYI JÓZSEF lisztkereskedése, gabonacsere. Flórián-tér és Árpád-ucca sarkán.

PENTZ MIHÁLY kőfaragómester, nagy sirkőraktár. Árpád-ucca.

ROTHSCHILD SÁNDOR épületfa- és deszkakereskedő. Rendeki-ucca.

SCHNITZLER SAROLTA kézimunka kereskedése, harisnyakötőde. Kézimunka előnyomások. Kossuth Lajos-ucca.

SCHRÖDER JÓZSEF vasuti vendéglős.

SKALÁK MIHÁLY vendéglős, Árpád-ucca.

SÖVÉNY JÁNOS épület- és butorasztalos. Árpád-ucca 286.

SZELE KÁLMÁN benzin motor- és cséplőgéptulajdonos. Temető-ucca.

SZIJARTÓ GYÖRGY templom-, szoba- és címfestő. A plébánia templom mellett.

SZELESTEY GÉZA beszálló vendéglője az Arany-bárány-hoz.

TASCHEK JÁNOS építőmester és vállalkozó. Árpád-ucca 145sz.

TÓTH GYULA férfi szabó. Flórián-tér.

WÜRZBURGER JAKAB vegyes, porcellán- és üvegáru nagykereskedése.

WEISZ IGNÁC vendéglője, Rendeki-ucca.

ZSCHIESCHE JÓZSEF gőzmalomtulajdonos. Gabonacsere.

3659/tk. 906.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közzhírré teszi, hogy Mosonyi Henrik végrehajthatónak Agoston Lajos végrehajtást szenvedő elleni 285 K 71 f tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő sztrótmezővárosi 115. sz. tjkvben I. 131. hrsz. a. házi kert 31 □-öl, 133. hrsz. Ház a 215/a sz. a udvarral, Agoston Lajos s neje Egyed Gizella tulajdonául felvett ingatlanra együttesen s a végrehajtási törvény 156. §-ának d) pontja értelmében egészben 996 K-án ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907-ik évi január hó 17. napján délelőtt 10 órakor Zalaszentgrót községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fogják.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % készpénz-

ben vagy az 1881. 60. t.-c. 42. §-ában jelzett Árfolyammal számított s 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t.-c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről

kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A sümegi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Sümegen, 1906-ik évi október hó 28. napján.

Saághy kir. aljásbíró.

Tisztelt háziasszony!

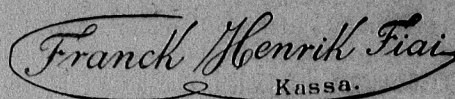
Ne hagyja magát új cikória-csomagok feldicsérlése által megtéveszteni, hanem legyen inkább meggyőződve arról, hogy a már sok év óta az Ön háztartásában is kipróbált

valódi :Franck: kávé-pótlék

a legjobb és továbbra is az fog maradni. —

Ügyeljen azonban, sürgősen kérjük, — pontosan ezen

védjegyeinkre és aláírásunkra:

Védjegy. X 74.2 Mz. 06 L.

J. W. L.

Gyomorbetegeknek!

Mindazoknak, kik meghűlés vagy a gyomor túlterhelése által, valamint hiányos, nehezen emészthető, forró vagy hideg ételek élvezete, vagy kicsapongó életmód által gyomorbetegséget kaptak, ugymint:

gyomorkatarrhus, gyomorgörcs, gyomorfájás, nehéz emésztés, vagy elnyálkásodás, egy jó házi-szert ajánlunk, melynek kitűnő hatása már évek óta ki van próbálva. Ez a szer a

Hubert Ullrich-féle növénybor.

Ez a növénybor kitűnő, gyógyszerrel bíró növényekből és jó borból van készítve, erősíti és feléleszti az ember emésztőszervezetét. A növénybor eloszlatja az emésztési zavarokat és kitűnően hat a vér újjákezdésére.

A növénybor idejekorán való használata a gyomorbántalmakat legtöbbször már csirájában elfojtja. Azért ne mulassa el senki azt idejekorán használni. Tünetek, ugymint: **fejfájás, büfögés, gyomorégés, gyomorémelygés, hányás,** melyek elévült **gyomorbetegségek**nél mind hevesebben lépnek fel, néhányszori ivás után eltűnnek.

és ennek kellemtelen következményei, mint **elfogódás, bélgöres Székszorulás, szívdobogás, álmatlanság,** valamint vérszorulás a májban, lép- és vese bántalmak a növénybor által gyakran gyorsan eloszlatnak. A növénybor megszünteti a nehéz emésztést és könnyű székelés által eltávolítja az alkalmatlan anyagokat a gyomorból és a belekből.

Szikár, halvány kinézés, vérszegénység, elerőtlenedés legtöbbször a rossz emésztés, hiányos vérképződés és a máj beteg állapotának következményei. **Étvágytalanságban, ideges lehangoltság, rossz kedélyhangulat,** gyakori **fejfájás** és **álmatlanságban** nyilvánódnak gyakran ilyen személyek.

A növénybor az elgyöngült életerőnek új lüktetést ad. A növénybor fokozza az étvágyat, előmozdítja az emésztést és táplálást, gerjeszti az anyagcserét, gyorsítja a vérképződést, csillapítja a felizgatott idegeket és új **életkedvet** ad. Számos elismerés és hálanyilatkozat bizonyítja ezt.

A növénybor kapható 3 és 4 koronás üvegekben a sümegi, veszprémi, tapolcai, dombóvári, nagykanizsai, zalaegerszegi, pápai, székesfehérvári gyógyszerüzletekben, valamint Magyarország és Ausztria minden nagyobb és kisebb helyiségeinek gyógyszerüzeteiben. — A sümegi gyógyszerüzet is szétküld 3 és több üveg növénybort eredeti árakon Magyarország és Ausztria minden helyiségebe.

Utánzatoktól óvakodjunk!

Kerjünk kifejezetten **HUBERT ULLRICH-féle** növénybort!

Növényborom nem titkos szer, alkatrészei: Malagabor 450,0, borkő 100,0, glicerin 100,0, vörösbőr 240,0, eperszáft 150,0, csersenyészáft 320,0, manna 30,0, ánizs, helenagyökér, amerikai erősgyökér, édesgyökér, kalmuszgyökér aa 10,0. Ezen alkatrészek keverendők!

Hirdetmény.

Ezennel közzhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. szab. Osztálysorsjáték (XIX. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1906. november hó 22. és 23-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi allami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IV., Eskü tér. bejárat a Duna-ucca felől.)

Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók. Budapest. 1906. évi október hó 28-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték igazgatósága
Lukács László. Hazay.

Hogy hívják? Mikor született?
Nincs többé csalódás!

Szerencsését lepecsételve őrzi a KISS bankház!

Mindenki megkapja a szerencse által neki szánt sorsjegyet!
Fortuna segélyével minden név és születési év részére egy szerencseszámot helyeztünk el
pecsét alatt, például:

a lepecsételt boríték előoldala:

„JÁNOS”
Születési év: 1877.

A boríték hátsó oldala:

KISS
szerencsése
NAGY!

Használja ki az az alkalmat.

Fogadja lepecsételve szerencsését tőlünk.

Írja meg nevét, születési évét és mi azonnal küldjük az ön részére elrett szerencsesorsjegyet.
Sok ezer család, mely bizalmával bennünket megtisztelt és a

„KISS szerencsése NAGY”

jelmondás híveihez csatlakozott, nálunk lelte szerencsését; merítsen Ön is a Kiss bankház kiapadhatatlan szerencseforrásából, vegye át tőlünk szerencsésének lepecsételt záloglevelét és gazdagság meg jölet közel lesz Önhez.
XIX. sorsjáték I. osztályának húzása már f. évi november hó 22. és 23. lesz.
Az 1-ső oszt. sorsjegyek árai:

Egy nyolcad K 1.50. Egy negyed K 3.— Egy fél K 6.— Egy egész K 12.—

KISS KÁROLY és TÁRSA

magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító helye

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 13.

Fiókok: IV. Váci-körút 5. sz. — VII., Erzsébet-körút 22. sz.

10 db óra megrendelésénél egyet ingyen küldök.

Az új század
legnagyobb találmánya
csak
2 frt. 55 kr.

A nem rég feltalált **Systeme-Roskopf-Patent** jegyű nickel remontoir zsebróra, 36 óras szerkezettel, percekre pontosan járó, másodpercmutatóval 3 évi jóállással. Egy elegáns óralánc és 5 díztárgy ingyen lesz mellékelve.

Nem megfelelőnél a pénz vissza, tehát kockázat ki van zárva. Szétküldi utánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében.

M. J. Holzer's Wwe, Marie Holzer
óra és aranyáru gyári raktár
nagyban, Krakau, Dietelsg. 73.
St. Sebastiangasse 26.

A cs. és kir. áll. hivatalnokok szállítója.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Ügynökök keresetnek.
Hasonló hirdetések utánzatok.

10 db óra megrendelésénél egyet ingyen küldök.

Hirdetéseket

jutányos áron

felvesz

a kiadóhivatal.

HORVÁT GÁBOR

Könyvnyomdája, könyvkötészete,
könyv-, papir-, író- és rajzeszköz-kereskedése, körjegyzői nyomtatványraktára
SÜMEGEN.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy modern igényeknek megfelelő könyvnyomdám

könyvkötészettel

bővíttem ki. Elvállalom jutányos áron iskolakönyvek, regények, folyóiratok, hivatalos közlönyök, imakönyvek és bárminemű tudományos és írói művek bekötését papir, vászon és bőrutánzatú vászonba, a legkülönbébb színekben, továbbá minden e szakmába vágó munkát.

Könyvnyomdám

készítek mindennemű nyomtatványokat, úgymint: névjegyek, levélpapírok, borítékok, számlák, jegyzékek, nyugták, körlevelek, levelezőlapok, táblázatok és falragaszokat, továbbá gyászjelentések, meghívók, belépőjegyeket, számadások, zármérlegeket és folyóiratokat, úgyszintén bárminemű írói műveket és hivatalos nyomtatványokat, izléses kivitelben és jutányos áron.

Kiváló tisztelettel

Költségvetés és minták díjtalanul.

özv. Horvát Gáborné.